

Psalm 23

De Heilige Geest heeft deze Psalm zo opgeschreven, dat hij zowel op het sterven van Christus toegepast kan worden als op iedere gelovige die Zijn voetstappen navolgt, of ook op het bewaarde Joodse overblijfsel in de toekomst. We zien hier niet het lijden van Christus; het gaat hier niet om Zijn lijden van de zijde van God, en ook niet om Zijn lijden van de kant van mensen. Het onderwerp is ook niet het lijden van gelovigen, behalve dat het de trouwe zorgzaamheid van de HEERE laat zien.

‘De HEERE is mijn Herder’. Zijn voortdurende zorgzaamheid is het onderwerp van deze Psalm. We zien hier een leven dat, wat er ook gebeurt, onder Zijn zorg en hoede is geplaatst. Niet dat wat Hij geeft, geeft aan onze harten dit vertrouwen, maar Hij Zelf geeft het: ‘de HEERE is mijn Herder, mij ontbreekt niets’. Die macht, die genade, die goedheid, dat meegevoel van de enig-Getrouwe maken ons rustig in alle omstandigheden, steeds en op elk moment. Hoe zou het Zijn getrouwen ooit aan iets kunnen ontbreken? Hij heeft het toch Zelf op Zich genomen om voor hen te zorgen! We hoeven ons geen zorgen te maken over iets wat misschien nog kan komen, en ook niet over de middelen die Hij zal toepassen. De zorgzaamheid van de Herder is iets waarop wij blind mogen vertrouwen.

Frisse en groene weiden worden ons verzekerd; in vrede genieten we de onfeilbare verfrissingen van Zijn goedheid. In onze Psalm zien we echter de mensen en in het bijzonder het overblijfsel, ja Christus Zelf, omgeven door zwaar lijden, door dood en machtige vijanden. Wordt de ziel daardoor verontrust en neergedrukt? Nee, Hij verkwikt haar, Hij herstelt haar. Gaat ze door een schaduw dal van de dood? Werpt de dood zijn donkere sluier over de geest van hen die in zijn schaduw moet afdalen? Hij is daar, Hij Die groter is dan de dood; Hij leidt, Hij ondersteunt. Zijn er machtige en onbarmhartige vijanden aanwezig die verschrikken en bedreigen? Voor Hem zijn ze onmachtig. Hij bereidt voor Zijn geliefden een tafel waaraan ze in rust en zekerheid kunnen gaan zitten. De Goddelijke zalving met olie is het zegel van kracht, wanneer alles tegen ons is. De menselijke zwakheid, de dood, de geestelijke machten van de boosheid - ze bieden alleen de gelegenheid om heel duidelijk te tonen dat de HEERE, de Herder, de onfeilbare Beschermers van Zijn volk is.

Christus was natuurlijk niet Zelf een schaap, maar Hij baande de weg waarop de schapen moesten gaan, en vertrouwde op God. Voor de Zijnen is Hij er, de Heer, de Herder. Hij heeft ons lief zoals God Hem liefhad en voor Hem zorgde. Dat is dus de volledige en perfecte zorgzaamheid van de Heer in alles wat een mens op zijn weg door deze wereld kan tegenkomen. Het vanzelfsprekende resultaat van deze zorgzaamheid zijn groene weiden in een atmosfeer van vrede en zekerheid. Echter, omdat de mens gevallen is en zijn weg door al de boze wereld moet gaan, is Gods zorgzaamheid voor de gelovigen ook een onfeilbare macht die hen helpt om staande te blijven.

Het gelovige hart vertrouwt daarom op de onveranderlijke God (‘de HEERE’, Jahweh, wil ook zeggen ‘Hij Die eeuwig is’). Het ziet vertrouwend in de toekomst, die net zo zeker en vast is als het verleden: ‘het goede en de weldadigheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven; en ik zal in het huis van de HEERE blijven in lengte van dagen’ (vs. 6). Het vertrouwen rust in de Heer Zelf. Daarom zijn alle omstandigheden, ja de hele macht van de boze en alle moeilijkheden die een mens hier op deze aarde tegemoet kunnen komen, alleen maar

aanleidingen tot het openbaar worden van de macht van God. Hij heeft het in Zijn onwankelbare trouw op Zich genomen om de gelovigen door alles heen te leiden. Deze zorgzaamheid van Gods macht is heel opmerkelijk.

Dat is de zegen voor de gelovigen, in een tijd waarin de aarde praktisch gezien niet aan de Heer is toegewijd en waarin we nog te maken hebben met de macht van de boze, de dood en met geduchte vijanden: de Heer is het veilige toevluchtsoord voor de gelovige.

J.N. Darby